

Sygn. akt: IV RC 1027/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :

Przewodniczący - SSR Agnieszka Kubica

Protokolant Joanna Stobińska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko A. S.

o alimenty

I. Oddala powództwo.

II. W zakresie cofniętego powództwa postępowanie umarza.

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. W. w dniu 10 października 2014 roku wniósł o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 1.000 zł miesięcznie tytułem alimentów, poczynając od dnia 1 grudnia 2014 roku, płatnej do 10-tego każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto powód wniósł o wyrównanie zaległych alimentów, które ustały w styczniu 2005 roku (płatność 130 zł miesięcznie).

W uzasadnieniu pozwu podano, że ostatni przelew od pozwanego A. S. powód otrzymał w grudniu 2004 roku. Alimenty ściągane były przez komornika sądowego, wynosiły 130 zł miesięcznie. Obecnie powód uczy się w Centrum (...) w G., na IV semestrze. Powód wskazał, że nie jest w stanie podjąć pracy, nawet dorywczej, gdyż taka sytuacja miała miejsce w zeszłym roku i spowodowało to niezaliczenie przez powoda semestru. Matka powoda M. W. pracuje na 1/2 etatu i jej miesięczny dochód wynosi 840 zł brutto. Powód wskazał, że alimenty są mu potrzebne do zaspokojenia podstawowych potrzeb związanych z utrzymaniem się, materiałami do szkoły, kupnem odzieży.

W uzupełnieniu pozwu powód wskazał, iż wnosi o wypłacenie alimentów zaległych – od stycznia 2005 roku, które łącznie opiewają na kwotę 15.340 zł.

/pozew – k. 2; pismo procesowe – k. 11/

W odpowiedzi na pozew pozwany A. S. wskazał, że pozew o alimenty jest próbą wyłudzenia od niego pieniędzy. Pozwany wskazał, że na prośbę matki powoda 20 lat temu zrzekł się praw rodzicielskich i nie uczestniczył w procesie wychowawczym syna. Pozwany wskazał, że sprawę komorniczą, na którą powołuje się powód, wszczęto na wniosek M. W. i została ona zamknięta.

/odpowiedź na pozew – k. 47/

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2015 roku pełnomocnik powoda cofnął roszczenie zgłoszone w punkcie 2 pozwu.

/protokół rozprawy z dnia 24.11.2015r. – k. 131/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. W. urodzony (...) w G. jest synem M. W. i A. S.. Obecnie zamieszkuje z matką. Pozostaje na jej utrzymaniu, a także utrzymaniu dziadków macierzystych.

W roku szkolnym 2015/2016 powód jest słuchaczem VI – ostatniego - semestru w Liceum Ogólnokształcącym dla Dorosłych. Zajęcia odbywają się 3 razy w tygodniu po około 5-6 godzin. Wcześniej powód był uczniem technikum energetycznego, jednak przerwał naukę na poziomie klasy I. Powód dwukrotnie nie ukończył nauki w klasie I. Z opinii Poradni P.-Pedagogicznej z 2002 i 2005 roku wynika, że powód miał trudności z nauką, problemy z ortografią, pisaniem. W 2010 roku uczestniczył w terapii o Ośrodku (...), brał udział w kilku spotkaniach. W październiku 2015 roku ponownie zgłosił się na terapię. W 2013 roku problemy z nauką powoda nasiliły się, wyprowadził się on z domu, do którego wrócił po około 10 miesiącach. W tym czasie utrzymywał się samodzielnie. Powód nie ma dobrych relacji z partnerem matki, który nigdy nie uczestniczył w kosztach utrzymania powoda.

Powód pracuje dorywczo w trakcie roku szkolnego. W czasie wakacji podejmuje zatrudnienia na umowę zlecenie. Z pracy dorywczej osiąga dochód w wysokości ok. 100-400 zł miesięcznie. W tegoroczne wakacje pracował w sklepie spożywczym w wynagrodzeniu ok. 1300 zł brutto miesięcznie. W poprzednie wakacje powód pracował jako pomocnik kucharza, osiągał zarobki w granicach 1.000 zł miesięcznie. Obecnie powód ubiega się o rejestrację jako bezrobotny.

Z zeznania podatkowego powoda za 2014 rok wynika, że osiągnął on z pracy dorywczej dochód w wysokości 72 zł.

Powód zamieszkuje z matką, trójką przyrodniego rodzeństwa oraz partnerem matki. W skład kosztów utrzymania mieszkania wchodzi: opłata za czynsz do spółdzielni 269 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 243 zł miesięcznie, opłata za prąd ok. 740-840 zł (za dwa miesiące), opłata za dostarczenie wody i odprowadzanie ścieków ok. 476 zł (za 3 miesiące), opłata za dostarczenie ciepła ok. 300-700 zł (w zależności od sezonu), opłata za odpady 64 zł miesięcznie.

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 4; zaświadczenie Centrum (...) – k. 5,78; PIT-11 – 33-34; zeznania A. W. – k. 60-61, 107-108; zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 74; zawiadomienie – k. 86; decyzja – k. 87; faktura – k. 88-101; opinia Poradni P.-Pedagogicznej – k. 102-105; arkusz ocen słuchacza –k. 118-121; wniosek o dokonanie rejestracji jako bezrobotny – k. 122-126; zeznania M. W. – k.130-131/

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 maja 1995 roku w sprawie sygn. V RC 244/95 Sąd Rejonowy w Gdańsku zasądził na rzecz powoda kwotę 130 zł tytułem alimentów od pozwanego A. S..

Wobec pozwanego wszczęto i prowadzono egzekucję celem zaspokojenia należności alimentacyjnych powoda. Alimenty do 2002 roku uiszczane były przez matkę pozwanego. W późniejszym okresie powód otrzymywał świadczenie z funduszu alimentacyjnego.

/dowód: wyrok z dnia 18.05.1995r. – k. 19 vide akta sprawy V RC 244/95 Sądu Rejonowego w Gdańsku; odpis zawiadomienia o zajęciu wierzytelności – k. 8; zeznania M. W. – k. 131; /

Matka powoda M. W. zatrudniona jest na stanowisku referenta administracyjno-biurowego w wymiarze 1/2 czasu pracy, osiąga wynagrodzenie w wysokości 840 zł brutto. W 2014 roku osiągnęła dochód w wysokości 8.745 zł.

Poza powodem M. W. posiada trójkę dzieci w wieku 11, 13 i 15 lat. Pozostaje w związku partnerskim z W. Ż..

/dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków – k. 7; PIT-11 k. 79-80; PIT-37 – k. 81-83; zaświadczenie o dochodach – k. 84-85; zeznania M. W. – k.130-131//

Pozwany A. S. ma 60 lat, z zawodu jest geologiem. Pracuje w Państwowym Instytucie Geologicznym jako główny specjalista. Pozwany pozostaje w związku małżeńskim, posiada pełnoletniego syna. Z obecną żoną zawarł umowę o rozdzielności majątkowej. Pozwany osiąga dochód w wysokości ok. 3.300 zł netto miesięcznie. Z zeznania podatkowego za 2014 rok wynika, że pozwany osiągnął dochód w wysokości 56.997 zł.

Pozwany rozstał się z matką powoda, kiedy ten miał kilka miesięcy i nie uczestniczył w życiu powoda.

Postępowanie egzekucyjne toczące się z wniosku matki powoda przeciwko pozwanemu zostało zakończone. Powód po osiągnięciu pełnoletności nie wystąpił o egzekucje alimentów ustalonych w sprawie sygn. VRC 244/95.

/dowód: potwierdzenie wypłaty wynagrodzenia – k. 50-54; PIT-37 – k. 55-58; zeznania A. S. – k. 61, 108-109; zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach –k. 116/

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie ostatnich 6 miesięcy, licząc od dnia 22 października 2015 roku, dysponował ofertami pracy na stanowisku kasjer sprzedawca z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.000 zł brutto oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.100 zł brutto.

/dowód: pismo PUP – k. 113/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Sąd poczynił też ustalenia na podstawie zeznań świadka M. W.. Co do zasady Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim były one spójne i korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd wyciągnął z nich określone wnioski i na tej podstawie poczynił ustalenia.

Sąd co do zasady dał wiarę także zeznaniom powoda i pozwanego w zakresie ich sytuacji życiowej oraz majątkowej, w ocenie Sądu były one spójne oraz logiczne. W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd odnotował, iż powód nie wykazał, stosownie do art. 6 k.c., aby jego koszty utrzymania wynosiły 2.000 zł miesięcznie, jak wskazywał w swoich wyjaśnieniach. Nie znalazło to potwierdzenia w innych przeprowadzonych dowodach, w szczególności nie zostały złożone żadne dokumenty potwierdzające ponoszone przez powoda oraz jego matkę wydatki w związku z usprawiedliwionymi potrzebami powoda, a zeznania matki powoda nie potwierdziły tak wysokich potrzeb powoda.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

Stosownie do art. 138 k.r.o. można żądać zmiany wysokości alimentów w przypadku zmiany okoliczności – zmiany w zakresie przesłanek ustalania zakresu obowiązku alimentacyjnego, o jakich mowa w art. 135 § 1 k.r.o.

Art. 133 § 3 k.r.o. stanowi, iż rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, co wynika z materiału dowodowego zgromadzonego, w sprawie, iż powód kontynuuje naukę. A. W. ma 22 lata, w związku z czym przy normalnym toku edukacji powinien obecnie znajdować się na 3 roku studiów, a już z pewnością powinien ukończyć naukę na poziomie szkoły średniej lub szkoły zawodowej. Powód tymczasem nadal uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych i dopiero w maju 2016 roku planuje przystąpić do matury. Kilukrotnie w toku swojej edukacji powód nie zdał do następnej klasy. Rozpoczął naukę w różnych szkołach, z których jednak zrezygnował. W okresie od wniesienia powództwa powód uczył się w systemie wieczorowym – co wynika z przedłożonego przez powoda zaświadczenia – a także pracował w tym czasie dorywczo. W okresie wakacyjnym podejmował zatrudnienie na umowę zlecenie. Osiągał wówczas wynagrodzenie w wysokości 1.300 zł miesięcznie.

Powód obecnie zamieszkuje wraz z matką, jej partnerem oraz trójką przyrodniego rodzeństwa. Jego koszty utrzymania odnoszące się do opłat mieszkaniowych dzielone są więc na 6 osób. Powód jedynie w roku 2013 przez okres 10 miesięcy nie zamieszkiwał z rodziną. W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z zeznaniami matki powoda, w tym okresie utrzymywał się on sam. W ocenie Sądu jest to dowód na okoliczność posiadania przez powoda możliwości pozwalających mu na samodzielnie zaspokajanie swoich potrzeb.

W ocenie Sądu powód, jako osoba pełnoletnia, zdrowa, kontynuująca naukę w trybie wskazanym powyżej, ma możliwość samodzielnego utrzymania się. Wskazać w tym miejscu należy, iż nauka powoda nie jest przeszkodą do podjęcia zatrudnienia, w szczególności z uwagi na fakt, iż nie odbywa się codziennie, w regularnym systemie dziennym. Powód kontynuując naukę w trybie wieczorowym może podjąć zatrudnienie w czasie kiedy nie ma zajęć, choćby w charakterze sprzedawcy – szczególnie, że powód ma już doświadczenie w tym zakresie – w trybie zmianowym. Jak wynika z informacji PUP w G. Urząd dysponował ofertami pracy z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.100 zł miesięcznie. Jest to kwota odpowiadająca zakresowi usprawiedliwionych potrzeb powoda, biorąc w szczególności pod uwagę, iż zamieszkuje on z 5 innymi osobami, co pozwala na dzielenie kosztów, nie tylko mieszkaniowych. Powszechnie wiadomym jest, iż niższe są koszty utrzymania kilkuosobowej rodziny, związane np. z przygotowywaniem posiłków, zakupem środków czystości itp., niż koszty utrzymania jednej osoby.

W tym miejscu niezbędne jest wskazanie, iż celem obowiązku alimentacyjnego jest zapewnienie osobom, które własnymi siłami i środkami nie mogą zaspokoić swoich potrzeb bytowych, niezbędnej pomocy ze strony bliskich krewnych. Obowiązkiem uprawnionego jest natomiast dokładać staranności w celu samodzielnego utrzymania się. W tym przypadku prawidłowego realizowania nauki, czy zaliczania poszczególnych etapów edukacji.

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, powód ma możliwość samodzielnego utrzymania się, realizuje naukę w trybie wieczorowym, podejmuje prace dorywcze lub na umowę. Jest w stanie uzyskać stąd środki umożliwiające zaspokojenie jego bieżących potrzeb. Ponadto powód nie dokładał dotychczas w ocenie Sądu należytej staranności w celu uzyskania wykształcenia. Pozwany nie może odpowiadać za dokonywane przez powoda wybory i decyzje wpływające na przedłużanie się jego edukacji. Powód powinien mieć świadomość, że jako osoba dorosła ponosi konsekwencje swoich działań i samodzielnie winien zmierzać do zaspokojenia swoich potrzeb, nie musząc opierać się na pomocy matki, ojca czy dziadków. Powód nie wykazał, by były jakieś obiektywne przeszkody do zdobywania wykształcenia bez opóźnień, w szczególności nie udowodnił, by taką przeszkodą był jego stan zdrowia. Sąd zauważa, że powód w ostatnich latach nie kontynuował terapii, a ponownie do terapeuty zgłosił się w październiku br., co nasuwa wątpliwości, czy powód nie działa wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu.

Oceniając sytuację pozwanego A. S., Sąd zważył, że pozwany ma 60 lat, posiada stałe zatrudnienie, pozostaje w związku małżeńskim. Poza powodem ma jeszcze jednego pełnoletniego syna. Pozwany w zasadzie nigdy nie uczestniczył w wychowaniu ani utrzymaniu powoda. Strony nie mają ze sobą kontaktu.

Powód jeżeli posiadał niezaspokojone potrzeby, miał możliwość dochodzenia i egzekwowania alimentów od ojca przez wiele lat, czego od kilku lat nie czynił, a postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. W obecnym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, niezgodne z zasadami współżycia społecznego byłoby zasądzenie od pozwanego alimentów na rzecz pełnoletniego, zdrowego, zdolnego do pracy syna, tylko i wyłącznie z uwagi na fakt kontynuowania nauki, która w ocenie Sądu znajduje się dopiero na wskazanym etapie z wyłącznej winy powoda. Pozwany zasadnie uchylił się od alimentów stosownie do art. 133 § 3 k.r.o.

Zestawiając przedstawione wyżej okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego A. S. wobec powoda A. W. wynikający z art. 133 § 1 k.r.o. nie istnieje. Powód nie wykazał także, by istniał obowiązek alimentacyjny przewidziany art. 133 § 2 k.r.o., a więc by powód – jako uprawniony – znajdował się w niedostatku.

Mając na względzie ogół okoliczności sprawy Sąd na mocy art. 133 § 1 k.r.o. a contrario w zw. z art. 135 k.r.o. i w zw. z art. 138 k.r.o. oraz na mocy art. 133 § 2 k.r.o. a contrario oddalił powództwo jako bezpodstawne.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zakresie cofniętego powództwo postępowanie umorzono.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398), odstępując od obciążania nimi stron z uwagi na wynik procesu i fakt zwolnienia strony powodowej z tych kosztów na mocy ustawy.